

Udvalgene angaaende Forslag til Lov om Banker, Forslag til Lov om Sparekasser og Forslag til Lov om Fondsbørs har afgivet Erklæring.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Spørgsmaal om Samtykke til, at Statsrevisor A. Thomsen nedlægger sit Hverv som saadan.

Uden Forhandling eller Afstemning gav Tinget sit Samtykke hertil.

Som Følge deraf gik man til den næste Sag paa Dagsordenen:

Valg af 15 Medlemmer til et Fællesudvalg i Henhold til Grundlovens § 49 til Valg af 1 Statsrevisor, forsaavidt angaar Regnskaberne for Finansaarene 1918—19 til 1920—21, og 1 Stedfortræder for samme.

Paa Formandens Forslag valgtes: C. C. Andersen, Jørgen Berthelsen, Poul Christensen, Dalsgaard, Døcker, Ejlsing, Frandsen, Ole Hansen, Harald Jensen, Helge Kjeldskov, Martin Olsen, Jørgen Pedersen, Piper, Trier og Vejstrup.

Derefter foretoges:

Fortsættelse af eneste Behandling af Forslag til Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje.

(Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 4773).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren (Hauch): Der er i det andet høje Ting foretaget enkelte Ændringer i dette Lovforslag. Ændringerne er væsentlig af formel Natur, og jeg skal gøre et Par Bemærkninger om dem.

I § 4 er der tilføjet en Bestemmelse om, at „Adgang til Byggelaan i Henhold til nærværende Lovs § 8 har kun de Jordbrugere, der ikke ved egne Midler kan komme i Besiddelse af en Ejendom af den i denne Lov omhandlede Art“. I og for sig maatte man være berettiget til at gaa ud fra, at der ikke kunde være Tvivl om,

hvem der skal kunne komme i Besiddelse af disse Jordlodder, idet hele Lovforslaget er baseret paa, at det netop skal være Folk, der har vanskeligt ved selv at skaffe sig Ejendom. Tilføjelsen kan siges at være en Tydeliggørelse af den egentlige Mening med Lovforslaget.

Den anden Ændring, der er indført, er foretaget i § 6. Denne Paragraf har i det hele taget været Genstand for en ret udførlig Behandling i det andet høje Ting, og der er der stillet Ændringsforslag til den baade til anden og tredie Behandling. Hvorvidt den Affattelse, Paragraffen nu har faaet, i og for sig kan siges at være klarere end den, som Paragraffen havde, da Lovforslaget forlod dette Ting, skal jeg afholde mig fra at komme ind paa, men paa eet Punkt er det i alt Fald klart, som det nu er affattet, nemlig vedrørende Spørgsmaalet om, hvad der skal ske inden Udløbet af 10 Aar vedrørende den Rente, der efter Loven skal svares. Der er der indsat en Bestemmelse om, at det Maksimumbeløb, hvorefter Renten er fastsat ved Lovens Givelse, ogsaa skal være Genstand for Overvejelse mellem Landbrugsministeren og Finansudvalgene.

Endelig er der indsat en ny Paragraf, § 14, der siger, at de Udgifter, som flyder af Gennemførelsen af denne Lov, kan afholdes. Med Hensyn til denne Ændring skal jeg bemærke, at man vel i og for sig maatte have Lov til at forudsætte, at naar Loven vedtages, og Rigsdagen ønsker den gennemført, havde Ministeren Bemyndigelse til at afholde Udgifterne, men det kan jo ikke skade, at det siges i selve Loven.

Af Udvalgets Erklæring om Lovforslaget, som det nu foreligger, vil man se, at et Flertal, Udvalget med Undtagelse af Repræsentanterne for det konservative Folkeparti, indstiller Lovforslaget uforandret til Vedtagelse, medens Mindretallet indstiller det til Forkastelse.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at Lovforslaget vedtages.

Tvede: Da det ærede 5te tingvalgte Medlem (Døcker), der har været det konservative Folkepartis Ordfører i denne Sag ved de tidligere Behandlinger, er blevet forhindret i at være til Stede her i Dag, skal jeg paa hans Vegne og med den Begrundelse, som han gav ved anden og tredie Behandling af denne Sag, udtale, at vi, som det er angivet i Erklæringen, ikke finder Lovforslaget saaledes, at vi kan medvirke til dets endelige Ved-